

Dosarul nr. 2ra-1124/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) I. Barbacaru
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, M. Guzun, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vintaniuc Gheorghe,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vintaniuc Gheorghe
împotriva Societății pe Acțiuni ”Apă-Canal Chișinău”, intervenient accesoriu
Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea ordinului de sancționare
disciplinară, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Vintaniuc Gheorghe și s-a menținut hotărârea din 19
noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2018, Vintaniuc Gheorghe a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Societății pe Acțiuni ”Apă-Canal Chișinău”, intervenient
accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea ordinului de
sancționare disciplinară, repararea prejudiciului material și moral și încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Vintaniuc Gheorghe a menționat că a activat
la Societatea pe Acțiuni ”Apă-Canal Chișinău” în calitate de montator, iar prin
ordinul nr. 2-s din 07 februarie 2018 a Societății pe Acțiuni ”Apă-Canal Chișinău”, i-
a fost aplicată sancțiunea disciplinară ”mustrare”.

A invocat reclamantul ilegalitatea ordinului în cauză, deoarece la data de
01 februarie 2018 a fost nevoit să apeleze la serviciul urgență, fapt despre care a
raportat șefului subdiviziunii.

A specificat că nu a comis abaterile disciplinare invocate în ordinul de
concediere, din care considerente ordinul contestat a fost emis cu încălcări ale
legislației muncii.

Mai mult ca atât, reclamantul a invocat că lipsește acordul organului sindical la concedierea sa, iar ordinul de concediere i-a fost adus la cunoștință la data de 08 februarie 2018, dată la care se afla în concediu medical.

A relatat că în rezultatul acțiunilor pârâtului, i-a fost cauzat prejudiciu moral și material.

A solicitat reclamantul Vintaniuc Gheorghe anularea ordinului Societății pe Acțiuni ”Apă-Canal Chișinău” nr. 2-s din 07 februarie 2018 ”Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, încasarea de la pârât a sumei de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vintaniuc Gheorghe.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că abaterea disciplinară comisă de reclamant manifestată prin refuzul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu a fost confirmată prin explicațiile angajaților Moscalenco V. și Rozovel V., iar reclamantul nu a prezentat careva probe ce ar infirma împrejurările cazului.

Astfel, prima instanță a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de Vintaniuc Gheorghe, or, din actele cauzei cert rezultă că ultimul a încălcat obligațiunile sale de funcție stabilite în fișa postului și contrasemnata.

La 23 noiembrie 2018, Vintaniuc Gheorghe a declarat apel împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. Totodată, a solicitat încasarea sumei de 12 000 lei cu titlu de prejudiciu cauzat în rezultatul neexaminării în termen legal al cererii.

Prin încheierea din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit lui Vintaniuc Gheorghe cererea de apel cu pretenția suplimentară declarată împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și anume încasarea sumei de 12 000 lei cu titlu de prejudiciu cauzat în rezultatul neexaminării în termen legal al cererii.

Prin decizia din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Vintaniuc Gheorghe și s-a menținut hotărârea din 19 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 12 aprilie 2019, Vintaniuc Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Vintaniuc Gheorghe, în motivarea recursului a invocat încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural și anume faptul că cauza a fost examinată în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Astfel recurentul a menționat că nu a fost citat pentru ședința instanței de apel din 21 februarie 2019.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 21 februarie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în

termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 12 aprilie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului,

care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Vintaniuc Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Vintaniuc Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari